

Nazwa zakładu	Wydział	Stanowisko robocze
	Dział głównego mechanika *)	ślusarz
	Dział głównego energetyka *)	elektromonter
	Dział głównego technologa *)	specjalista technolog
	Dział kontroli jakości *)	kierownik sekcji kontroli jakości wyrobów, specjalista kontroler jakości wyrobów (hamowni silników i pomp), samodzielny kontroler jakości wyrobów (hamowni silników i pomp), samodzielny kontroler jakości wyrobów, kontroler jakości wyrobów (hamowni silników i pomp)
	Hamownia pomp	mechanik, konstruktor, starszy mistrz, referent techniczny

*) Pracownicy wykonujący stałe prace w wydziałach hamowni.

124

UCHWAŁA Nr 121 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 czerwca 1976 r.

w sprawie koordynacji międzyresortowej i branżowej działalności gospodarczej.

W celu wzmocnienia centralnego sterowania działalnością gospodarczą Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Koordynacja międzyresortowa.

§ 1. 1. Minister sprawuje koordynację międzyresortową w przedmiocie ustalonym w ustawie o utworzeniu jego urzędu oraz w rozporządzeniu Rady Ministrów o zakresie jego działania. Koordynacja ta odnosi się do działalności gospodarczej niezależnie od podporządkowania organizacyjnego jej uczestników i formy własności.

2. Zadania ministra w przedmiocie koordynacji międzyresortowej mogą ponadto wynikać z innych przepisów niż określone w ust. 1.

§ 2. 1. Minister sprawuje koordynację międzyresortową w uzgodnieniu z ministrami sprawującymi nadzór nad koordynowaną działalnością.

2. Koordynacja międzyresortowa nie ogranicza odpowiedzialności ministra za koordynowaną działalność prowadzoną w jego resorcie.

3. W razie nieuzgodnienia przez ministrów spraw o istotnym znaczeniu minister sprawujący koordynację międzyresortową zwraca się do Prezesa Rady Ministrów o rozpatrzenie i rozstrzygnięcie sprawy.

§ 3. 1. Minister sprawujący koordynację międzyresortową jest obowiązany:

1) dokonywać okresowych analiz koordynowanej części gospodarki narodowej, dążyć do optymalnego jej rozwoju oraz inicjować działania zapewniające pomyślną realizację zadań,

2) informować Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, a w szczególnie ważnych wypadkach — Prezesa Rady Ministrów, o powstałych trudnościach w wykonywaniu zadań oraz przedstawiać odpowiednie wnioski.

2. Minister sprawujący koordynację międzyresortową:

1) opiniuje części projektów planów rocznych, wieloletnich i perspektywicznych, opracowywanych przez inne resorty, w zakresie koordynowanej działalności, a w wypadkach i w zakresie ściśle określonych w uchwałach Rady Ministrów lub w decyzjach Prezydium Rządu opracowuje kompleksowe plany działalności prowadzonej w ramach koordynowanej części gospodarki narodowej,

2) programuje rozwój oraz opiniuje i występuje z wnioskami co do kierunków polityki inwestycyjnej w koordynowanej części gospodarki narodowej,

3) opiniuje projekty planów obrotu handlu zagranicznego oraz współpracy gospodarczej z zagranicą,

4) wytycza kierunki opracowywania programów rozwoju branż, specjalizacji oraz kooperacji,

5) opiniuje wnioski dotyczące rozdzielnictwa materiałów i wyrobów centralnie rozdzielanych,

6) opiniuje projekty planów rozwoju nauki i techniki w dziedzinach objętych koordynacją międzyresortową,

7) inspirować wdrażanie postępu technicznego w zakresie koordynowanej działalności.

3. Prezes Rady Ministrów może w drodze zarządzenia poruczyć ministrowi sprawującemu koordynację międzyresortową dodatkowe zadania w tym przedmiocie.

§ 4. Koordynacja międzyresortowa jest wykonywana przez ministra, zwłaszcza przy pomocy branżowych organizacji gospodarczych, i zmierza do optymalnego wykorzy-

stania środków całych branż oraz stworzenia warunków do najkorzystniejszej realizacji zadań wynikających z narodowych planów społeczno-gospodarczych.

Rozdział 2

Koordinacja branżowa.

§ 5. 1. Jednostki wytwarzające wyroby, prowadzące działalność lub świadczące usługi takiego samego rodzaju lub o podobnym przeznaczeniu (jednostki gospodarcze branży), są objęte koordynacją branżową, niezależnie od przynależności organizacyjnej i formy własności tych jednostek.

2. Koordinacja branżowa zapewnia zharmonizowanie działalności jednostek gospodarczych tej samej branży, o różnym podporządkowaniu organizacyjnym, umożliwia pogłębianie specjalizacji oraz lepsze wykorzystanie wspólnych urządzeń i placówek naukowo-badawczych, zmierzające do optymalnego zaspokojenia potrzeb społecznych na określone rodzaje wyrobów (usług) w ramach ustalonych w narodowych planach społeczno-gospodarczych.

§ 6. 1. Jednostki gospodarcze branży zawierają porozumienia w sprawie koordynacji branżowej, zapewniające realizację zadań objętych koordynacją.

2. W porozumieniach branżowych mogą uczestniczyć jednostki organizacyjne nie należące do branży, stale współpracujące z jednostkami gospodarczymi branży, jeżeli ich udział w porozumieniu jest celowy.

3. Przedsiębiorstwo wielobranżowe uczestniczy w porozumieniach branżowych, których przedmiotem są wyroby lub usługi wykonywane przez to przedsiębiorstwo.

4. Uprawnienia i obowiązki uczestników porozumienia branżowego są określone w porozumieniu.

§ 7. Porozumienie branżowe może być zorganizowane jako porozumienie ogólnobranżowe, jeżeli grupuje jednostki gospodarcze branży niezależnie od ich rozmieszczenia, lub jako część porozumienia ogólnobranżowego w formie porozumienia terenowobranżowego grupującego jednostki gospodarcze branży położone na terenie jednego lub kilku województw.

§ 8. 1. Właściwy minister określa, w jakich branżach powinno być zawarte porozumienie o koordynacji ogólnobranżowej.

2. Jednostką upoważnioną do wykonywania funkcji koordynacji ogólnobranżowej jest właściwe branżowo zjednoczenie lub inna jednostka organizacyjna wyznaczona przez właściwego ministra, zwana dalej „jednostką wiodącą”.

3. Jednostki zgrupowane lub podporządkowane jednostce wiodącej mogą wykonywać niektóre funkcje koordynacji w dziedzinach objętych ich działalnością, a zwłaszcza w ramach specjalności, i działają w tym zakresie w imieniu jednostki wiodącej.

4. Jednostka wiodąca realizuje w zakresie koordynowanej branży w imieniu ministra zadania określone w § 3 ust. 2 oraz organizuje system informacji dla uczestników porozumienia branżowego.

5. Jednostka wiodąca reprezentuje wspólne interesy całej branży.

6. Minister wyznaczający jednostkę wiodącą ustala w uzgodnieniu z właściwymi ministrami uczestników porozumienia lub organizacje ich reprezentujące.

7. Jednostką upoważnioną do wykonywania funkcji koordynacji terenowo-branżowej jest jednostka organizacyjna wyznaczona uchwałą komisji ogólnobranżowej.

8. Decyzje jednostki wiodącej z tytułu koordynacji branżowej nie mogą ograniczać zasadniczych uprawnień organizacji gospodarczych.

§ 9. 1. Wytyczne koordynacji ogólnobranżowej ustala minister nadzorujący działalność jednostki wiodącej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, rządami centralnych związków spółdzielni i Centralnym Związkiem Rzemiosła.

2. Wytyczne koordynacji terenowobranżowej ustala komisja ogólnobranżowa.

§ 10. 1. Projekt porozumienia ogólnobranżowego opracowuje jednostka wiodąca stosownie do wytycznych, o których mowa w § 9 ust. 1, w uzgodnieniu z jednostkami nadrzędnymi przyszłych uczestników porozumienia.

2. Projekt porozumienia terenowobranżowego opracowuje jednostka wyznaczona do wykonywania funkcji koordynacji terenowobranżowej, stosownie do wytycznych, o których mowa w § 9 ust. 2.

3. Jednostka wiodąca organizując porozumienie ogólnobranżowe może zwolnić niektóre jednostki branży od uczestnictwa w porozumieniu w razie małego ich znaczenia dla branży.

4. Jednostka wiodąca prowadzi ewidencję jednostek gospodarczych branży zarówno uczestniczących, jak i nie uczestniczących w porozumieniu ogólnobranżowym, wraz z danymi o posiadanej i planowanej zdolności produkcyjnej (usługowej) lub koordynowanej działalności. Jednostki gospodarcze branży są obowiązane dostarczać jednostce wiodącej niezbędnych informacji w tym zakresie.

5. Porozumienie zawarte w formie umowy powinno określać w szczególności nazwy i siedziby uczestników porozumienia oraz ich jednostek nadrzędnych, przedmiot porozumienia, prawa i obowiązki uczestników, uprawnienia jednostki wiodącej do podejmowania decyzji wykonawczych w ramach uchwał organu porozumienia oraz postanowienia o odpowiedzialności uczestników w razie nieprzestrzegania postanowień porozumienia.

6. Porozumienie ogólnobranżowe podpisują przedstawiciele wszystkich jednostek nadrzędnych reprezentujących uczestników lub w imieniu jednostek nadrzędnych jednostki przez nie upoważnione, a w odniesieniu do jednostek gospodarczych bezpośrednio nadzorowanych przez naczelne, centralne lub terenowe organy administracji państwowej porozumienie podpisują przedstawiciele tych jednostek we własnym imieniu.

7. Porozumienie terenowobranżowe podpisują uczestnicy porozumienia.

8. Uczestnicy porozumienia ogólnobranżowego potwierdzają przystąpienie do porozumienia przez podpisanie stosownych oświadczeń (akcesów).

9. Zawarte porozumienie ogólnobranżowe oraz jego zmiany są rejestrowane w Urzędzie Rady Ministrów — Biuro Organizacji Zarządzania.

10. Urząd Rady Ministrów ogłasza okresowo listę grup wyrobów objętych koordynacją ogólnobranżową.

§ 11. 1. W ramach porozumienia ogólnobranżowego mogą być zorganizowane:

1) zrzeszenie asortymentowe mające ogólnokrajowy zasięg działania, jeżeli w branży istnieje grupa jednostek gospodarczych odróżniających się od pozostałych

przeznaczeniem wyrobów, rodzajami procesu technologicznego lub organizacją produkcji,

2) ośrodek branżowy, gdy zachodzi uzasadniona względami ekonomicznymi potrzeba zgrupowania jednostek gospodarczych branży na zasadzie więzi terytorialno-produkcyjnej.

2. Organ porozumienia ogólnobranżowego powołuje zrzeszenie asortymentowe i określa zakres jego działania.

3. Organ porozumienia terenowobranżowego, a w braku tego porozumienia organ porozumienia ogólnobranżowego powołuje ośrodek branżowy i określa zakres jego działania.

4. Uchwały organu porozumienia ogólnobranżowego i wytyczne jednostki wiodącej są obowiązujące w stosunku do zrzeszeń asortymentowych i ośrodków branżowych.

5. Porozumienia dotyczące zrzeszeń asortymentowych i ośrodków branżowych podpisują uczestnicy tych porozumień.

6. Przepisy uchwały dotyczące organów porozumienia branżowego stosuje się odpowiednio do zrzeszenia asortymentowego i ośrodka branżowego.

§ 12. 1. Organem porozumienia ogólnobranżowego jest komisja ogólnobranżowa, działająca pod przewodnictwem dyrektora jednostki wiodącej. W jej skład wchodzi przedstawiciele jednostek gospodarczych reprezentujących uczestników porozumienia. Członkowie komisji ogólnobranżowej dysponują prawem głosu na zasadach ustalonych w porozumieniu.

2. Jednostki gospodarcze uczestniczące w porozumieniach ogólnobranżowych są reprezentowane w organie porozumienia przez ich jednostki nadrzędne albo za ich zgodą bezpośrednio przez swych przedstawicieli.

3. Jednostki gospodarcze uczestniczące w porozumieniach terenowobranżowych albo zgrupowane w zrzeszeniach asortymentowych lub w ośrodkach branżowych są reprezentowane w organie porozumienia ogólnobranżowego przez właściwą dla nich jednostkę wiodącą.

§ 13. 1. Do zakresu działania komisji ogólnobranżowej należy podejmowanie uchwał w celu realizacji porozumienia, nadzór nad wykonywaniem porozumienia i podjętych uchwał oraz inicjowanie prac mających na celu wykonanie porozumienia i usprawnienie działalności branży.

2. Jednostki nadrzędne uczestników porozumienia mają obowiązek działania zgodnie z zawartymi porozumieniami i uchwałami komisji ogólnobranżowej.

3. Komisja ogólnobranżowa kontroluje prawidłowość działania porozumień terenowobranżowych, zrzeszeń asortymentowych i ośrodków branżowych w zakresie określonym w porozumieniu.

§ 14. 1. W obradach komisji ogólnobranżowej nad sprawami dotyczącymi działalności branży na określonym terenie powinni brać udział przedstawiciele zainteresowanych terenowych organów administracji państwowej.

2. Na obrady komisji ogólnobranżowej, dotyczące kierunków rozwoju produkcji, zbytu i jakości produkcji, powinni być zapraszani przedstawiciele głównych odbiorców.

3. W obradach komisji ogólnobranżowej mogą brać udział osoby zaproszone przez przewodniczącego, a zwłaszcza specjaliści i przedstawiciele zainteresowanych organizacji.

4. Przedstawiciele uczestniczący w obradach komisji ogólnobranżowej, wymienieni w ust. 1—3, nie mają prawa

głosu przy podejmowaniu uchwał przez komisję ogólnobranżową.

§ 15. 1. Komisja ogólnobranżowa działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniach komisji odbywanych poza godzinami pracy regulują odrębne przepisy.

2. W razie dużej liczby uczestników porozumienia ogólnobranżowego komisja ogólnobranżowa może powołać ze swego składu prezydium, określając zakres i tryb jego działania.

3. Obsługę techniczno-biurową komisji ogólnobranżowej wykonuje stały sekretariat, powołany przez jednostkę wiodącą i podporządkowany przewodniczącemu komisji.

§ 16. 1. Na podstawie porozumienia lub uchwały komisji ogólnobranżowej może być utworzony fundusz branży.

2. Fundusz branży służy do finansowania wspólnych przedsięwzięć gospodarczych całej branży lub kilku uczestników porozumienia, szkolenia kadr i pokrywania kosztów utrzymania sekretariatu komisji ogólnobranżowej.

3. Fundusz branży powstaje z wpłat uczestników porozumienia, obciążających ich koszty własne. Wysokość wpłat ustala się proporcjonalnie do wartości działalności objętej porozumieniem ogólnobranżowym.

4. Na fundusz branży mogą być również wpłacane środki finansowe specjalnych funduszy uczestników porozumienia, przeznaczone na realizację przedsięwzięć wynikających z uchwał komisji ogólnobranżowej.

5. Gospodarkę funduszem branży prowadzi jednostka wiodąca na podstawie uchwał komisji ogólnobranżowej i obowiązujących przepisów.

6. Jeżeli z określonych wspólnych przedsięwzięć będą korzystali lub są w nich zainteresowani tylko niektórzy uczestnicy porozumienia, przedsięwzięcia takie są finansowane tylko ze środków zainteresowanych uczestników porozumienia.

7. W razie potrzeby komisja ogólnobranżowa podejmuje uchwałę o zmianie wysokości wpłat uczestników porozumienia na fundusz branży.

§ 17. 1. Zamierzenia dotyczące zaniechania przez uczestników porozumienia produkcji wyrobów lub półwyrobów branży (świadczenia usług) wymagają zgody jednostki wiodącej na zasadach i w trybie ustalonych przez komisję ogólnobranżową.

2. O uruchomieniu produkcji nowych wyrobów uczestnicy porozumienia powiadamiają jednostkę wiodącą, która jest uprawniona do zgłoszenia sprzeciwu, jeżeli wprowadzenie nowego wyrobu jest niecelowe ze względów społecznych lub ogólnogospodarczych.

3. Jeżeli uczestnictwo jednostki gospodarczej w porozumieniu ogólnobranżowym stało się bezprzedmiotowe, przestaje ona uczestniczyć w tym porozumieniu w terminie ustalonym przez jednostkę wiodącą.

§ 18. Przepisy uchwały dotyczące porozumienia ogólnobranżowego stosuje się odpowiednio do porozumienia terenowobranżowego, zrzeszenia asortymentowego i ośrodka branżowego.

§ 19. 1. Minister nadzorujący jednostkę wiodącą rozstrzyga w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami spory dotyczące warunków zawarcia porozumienia ogólnobranżowego, ustalenia jego treści, reprezentacji uczestników oraz spory między jednostką wiodącą a jednostkami nadrzędnymi uczestników porozumienia, dotyczące ich uprawnień.

2. Spory w zakresie porozumienia terenowobranżowego rozstrzyga właściwa komisja ogólnobranżowa.

§ 20. 1. Uchwały komisji ogólnobranżowej zapadają większością głosów, na zasadach ustalonych w porozumieniu ogólnobranżowym, w obecności przynajmniej połowy liczby członków komisji.

2. Uchwały komisji ogólnobranżowej są obowiązujące w stosunku do uczestników porozumienia.

3. Jednostki organizacyjne współpracujące z uczestnikami porozumień ogólnobranżowych powinny uwzględniać wnioski i opinie komisji ogólnobranżowej.

4. Do ważności uchwał komisji ogólnobranżowej w sprawach odpowiedzialności uczestników w razie nieprzestrzegania postanowień porozumienia oraz uchwał w sprawach zmiany postanowień porozumienia jest wymagana większość przynajmniej $\frac{3}{4}$ liczby głosów.

§ 21. 1. Uczestnik porozumienia ogólnobranżowego może za pośrednictwem swej jednostki nadrzędnej wnieść sprzeciw od uchwały komisji ogólnobranżowej do ministra nadzorującego jednostkę wiodącą, w terminie 7 dni od otrzymania uchwały.

2. Uczestnik porozumienia terenowobranżowego może za pośrednictwem swej jednostki nadrzędnej wnieść sprzeciw od uchwały komisji terenowobranżowej do komisji ogólnobranżowej, w terminie 7 dni od otrzymania uchwały.

3. Właściwi ministrowie uchylają w trybie nadzoru postanowienia porozumień, uchwały komisji ogólnobranżowych i terenowobranżowych oraz decyzje podjęte w celu ich wykonania, jeżeli są one sprzeczne z prawem lub interesem społecznym.

4. Spory wynikłe przy wykonywaniu porozumienia albo dotyczące interpretacji jego postanowień są rozstrzygane na wniosek uczestnika lub jego jednostki nadrzędnej przez właściwy organ porozumienia.

5. Spory związane z prawami majątkowymi są przekazywane do rozpatrzenia według właściwości przez Państwowy Arbitraż Gospodarczy lub przez sądy powszechne.

Rozdział 3

Koordinacja międzybranżowa.

§ 22. 1. Organizacje gospodarcze różnych branż i jednostki organizacyjne bezpośrednio nadzorowane przez naczelne, centralne lub terenowe organy administracji państwowej mogą zawierać porozumienia międzybranżowe w celu stałej współpracy i bezpośredniej koordynacji swoich zamierzeń.

2. Przedmiot, szczegółowy zakres działania, uprawnienia i obowiązki uczestników porozumienia międzybranżowego oraz inne sprawy związane z organizacją i działalnością tego porozumienia są ustalone w porozumieniu zawartym na ogólnych zasadach określonych w uchwale.

3. Zawarcie porozumienia międzybranżowego wymaga zgody właściwych ministrów.

4. Organem porozumienia międzybranżowego jest komisja międzybranżowa, powołana uchwałą organizacji gospodarczych zawierających porozumienie i składająca się z ich przedstawicieli.

5. Wykonanie uchwał powziętych przez komisję międzybranżową należy do uczestników porozumienia.

§ 23. 1. W dziedzinie techniki nie objętej koordynacją ogólnobranżową właściwy minister może powierzyć nad-

zorowanej jednostce organizacyjnej, wyspecjalizowanej w tej dziedzinie, funkcje koordynacji specjalistycznej w ściśle określonym zakresie, na ogólnych zasadach określonych w uchwale.

2. Powierzenie funkcji koordynacji specjalistycznej następuje, gdy określona dziedzina techniki lub rodzaj procesu technologicznego nie są objęte koordynacją ogólnobranżową ze względu na ich występowanie w różnych branżach.

Rozdział 4

Przepisy końcowe.

§ 24. 1. Nadzór nad realizacją porozumień gospodarczych oraz nad działalnością ich organów, uczestników porozumień i ich jednostek nadrzędnych wykonują właściwi ministrowie.

2. Jednostki nadrzędne uczestników porozumień gospodarczych sprawują nadzór nad wykonywaniem postanowień i decyzji wynikających z porozumień gospodarczych.

§ 25. 1. Prezes Rady Ministrów wydaje w razie potrzeby wytyczne w sprawie realizacji zasad koordynacji międzyresortowej i branżowej, o której mowa w uchwale.

2. Ministrowie nadzorujący jednostki wiodące uregulują formy dostarczania organom porozumień branżowych niezbędnych materiałów sprawozdawczo-statystycznych i planistycznych dotyczących przedmiotu porozumienia. Zakres tematyczny uwzględniający wnioski jednostek wiodących oraz tryb przekazywania tych materiałów wymaga uzgodnienia z ministrami nadzorującymi uczestników porozumienia i z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 26. Ilekroć w uchwale jest mowa o ministrach, należy przez to rozumieć również kierowników urzędów centralnych.

§ 27. Zaleca się właściwym centralnym związkom spółdzielni uregulowanie zagadnień koordynacji gospodarczej w zrzeszonych spółdzielniach na zasadach określonych w uchwale, zapewnienie odpowiednich warunków zawierania porozumień gospodarczych i sprawowania nadzoru nad uczestnikami porozumień w zakresie wykonywania uchwał organów porozumień oraz zapewnienia w miarę potrzeby środków do wykonania tych uchwał przez spółdzielnie i ich związki.

§ 28. Właściwe organy porozumień gospodarczych dostosują organizację istniejących porozumień gospodarczych do zasad zawartych w uchwale.

§ 29. Przepisów uchwały nie stosuje się do przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

§ 30. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 116 Rady Ministrów z dnia 14 maja 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej (Monitor Polski z 1965 r. Nr 33, poz. 178 i z 1974 r. Nr 40, poz. 233),
- 2) uchwała nr 114 Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1969 r. w sprawie koordynacji międzyresortowej (Monitor Polski Nr 30, poz. 224).

§ 31. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*